

dersgrænse, at han passende kunde afskediges fra Lodseriet, blev afskediget. Men ellers vil jeg henstille, at den Ret, der er given ham, atter fratages ham. Skal Bardenfleth vedblivende have Ret til at lodse som hidtil, saaledes at han gør Indgreb i andre Lodsers Rettigheder, ville de daarlige Lodserier lide et stort økonomisk Tab, og det bliver da Statskassen, der kommer til at bøde paa det ved at yde Pengebidrag, fordi Lodsernes Indtægter blive saa smaa, at de ikke kunne eksistere.

Konseilspræsidenten (Zahle). De Forhold, det ærede Medlem har fremdraget, skulle blive undersøgte, Jeg tror dog ikke, der er handlet mod Loven.

Leth Espensen: De tidligere Indenrigsministre ere øjensynlig ikke blevne saa meget opdragne af at have Magten, at de kunne tie, naar de have Uret. De ere i den sørgelige Forlegenhed at skulle hævde en Lovfortolkning, som de selv i Forening have overtraadt. Naar de staa saaledes, havde det været meget heldigere, om de havde ladet den Sag ligge, saa meget mere som den højtærede Indenrigsministers Udtalelser vare i enhver Henseende hensynsfulde.

Nu skulle de imidlertid klare sig ved at sige, at den Lov, her er Tale om, ikke har det mindste at gøre med Husmandskreditforeningerne, idet disse ere behandlede i en Lov for sig og styres efter deres egne Statutter o. s. v. Akkurat som om ikke enhver som helst Kreditforening gør det samme. Men for at der ikke skal være Tvivl i saa Henseende, skal jeg oplæse Titlen paa den Lov, der her er Tale om, og som vel at mærke er kommen en halv Snæs Aar efter den Lov, det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) henviste til. Den hedder saaledes: Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter. Punktum! Ikke et Ord mere om den Sag! Saa kunne vi vel da blive fri for at høre mere om, at Husmandskreditforeninger ikke ere bestaaende Kreditforeninger.

Berntsen: Det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem paa-staar, at jeg har været med til at bryde den Regel, jeg her forsvarer. For det første var jeg ikke Minister den Gang, da den Ændring i Husmandskreditforeningens Statutter, som det ærede Medlem sigtede til, blev vedtagen. Jeg var Medlem af Di-

rektionen for Husmandskreditforeningen, og som saadan var det min Pligt at indstille, hvad der var vedtaget paa Generalforsamlingen. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er ikke Tale om, at nogle Statutændringer i Husmandskreditforeningernes Regler ere godkendte i Henhold til Loven af 24. April 1896, men de ere alene godkendte i Henhold til de for Husmandskreditforeningerne bestaaende Love. Det ærede Medlem skulde finde et Argument — han fandt en Lovtitel. Men en Lovtitel er dog ikke det, man retter sig efter. Det er, hvad der staaar i Loven, man retter sig efter.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom med en Udtalelse, som jeg finder i højeste Grad mærkværdig. Det var angaaende den Udsættelse, det ærede Medlem tog, da der var Tale om Finansminister Vilhelm Lassens Forslag om Bankgarantien. Det ærede Medlem sagde, at hvis de andre Partier havde taget en lignende Anstand, var Statskassens Stilling bleven en anden og bedre — det var omtrent det ærede Medlems Ord. Det er en mærkværdig Udtalelse fra den Kant. Det var netop efter, at det ærede Medlem havde drøftet Stillingen med sit Parti, at dette med fuld Musik gik ind paa Vilhelm Lassens Forslag. Mensaa meget mere Anledning er der da til at sige det modsatte, at er der noget Parti, der med velberaad Hu tog deres Del af Ansvaret den Gang, saa var det Socialdemokratiet.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Ved Forhandlingerne i Gaar udtalte det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) Ønskeligheden af, at det faste Batteri blev flyttet fra Amager. Han tilføjede i den Anledning, at Batteriet benyttedes til Skarpskydningsøvelser ikke alene for Feltartilleriet, men tillige for Fæstningsartilleriet, men dertil føjede han den Bemærkning, at det skete, fordi Fæstningen ikke duede til at skyde med svært Skyts. „Det paa-staas“, sagde han, „at Fæstningen ved Skydning med de svære Kanoner slaar saa store Revner, at en Mand kan krybe gennem dem, og naar det er Tilfældet, ved jeg ikke, hvad Fæstningen er til“. En Udtalelse af den Natur kan umuligt faa Lov at staa uimodsagt, ellers vil den løbe rundt i Befolkningen og blive troet. Sandheden er selvfølgelig den, at det faste Batteri maa bruges til